

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CXXIV. — Izdan in razposlan 25. dne avgusta 1916.

Vsebina: (Št. 268 in 269.) 268. Ukaz o skrbi za pravosodne čakalce (pravne praktikante, avskultante, odvetniške in notarske kandidate), ki so z vojno ovirani opravljati svojo civilno službo. — 269. Ukaz o nanzanilu vzprejetja oseb v psihijatriške klinike visokih šol in v opazovalne oddelke bolnic.

268.

Ukaz pravosodnega ministra z dne 21. avgusta 1916. l.

o skrbi za pravosodne čakalce (pravne praktikante, avskultante, odvetniške in notarske kandidate), ki so z vojno ovirani opravljati svojo civilno službo.

Na podstavi cesarskega ukaza z dne 17. avgusta 1916. l. (drž. zak. št. 262) se ukazuje:

Vojaško službovanje.

§ 1.

Za vojaško službovanje v zmyslu naslednjih določil velja med dobo sedanje vojne ali v roku, ki se določi z ukazom, dovršeno aktivno vojaško službovanje ali službovanje na podstavi zakona z dne 26. decembra 1912. l. (drž. zak. št. 236).

Čakalci na sodniško službo.

§ 2.

Za čakalce na sodniško službo (pravne praktikante in avskultante) veljajo naslednja določila:

1. Vojaško službovanje se všteje v sodniško pripravljalno službo (§ 4 z. o s. o.) do enega leta.

2. Vojaško službovanje se všteje v rok za pripad adjutuma (čl. I, odstavek 3, lit. c, sl. pr.). Čakalcem na sodniško službo, ki so najkasneje v enem letu po dovršeni pripravljalni službi ali, ako pade konec pripravljalne službe v vojaško službovanje, najkasneje v enem letu po končanem vojaškem službovanju uspešno naredili preskušnjo za sodniško službo, naj se dodatno nakažejo, ako so dani drugi pogoji, prejemki uradnika X. činovnega razreda (plača in aktivitetna doklada) kot adjutum od dneva po poteku triletno pripravljalne dobe, preračunjene v številu vojaško službovanje.

Odvetniški kandidati.

§ 3.

Za odvetniške kandidate veljajo naslednja določila:

1. Vojaško službovanje se všteje v sedemletno praktično uporabo (§ 2 odv. r.), tudi v čas, ki se mora po doseženi doktorski časti prebiti pri odvetniku (§ 2, lit. b, odv. r.).

Pripustitev k odvetniški preskušnji pa je, ne gledé na druge zakonite zahteve (§ 3 odv. r.), odvisna od dokaza, da se je dejansko dovršila praksa najmanj šest mesecev na sodišču (§ 2, lit. a,

odv. r., zakon z dne 24. decembra 1910. l. [drž. zak. št. 1 iz l. 1911.] in dveh let pri odvetniku (§ 2, lit. b, odv. r.).

2. Všetje po sprednjih določilih je v prid tudi tistemu, čigar službeno razmerje se je po pozivu na vojaško službovanje razvezalo brez njegove volje in ne vsled disciplinarne razzsodbe.

O vřtetju vojařkega službovanja v prakso odvetniřkega kandidata odloči, ne kraté določila § 7, odbor odvetniřke zbornice, v koje imeniku je bil kandidat nazadnje vpisan, preden je odrinil v vojařko službovanje (§ 30, odst. 3, odv. r.). Za kraj prakse, ki se z dovoljenjem vřteje, velja stalni sedeř odbora zbornice, ki je za odločbo pristojen ali bi bil sicer pristojen (§ 7).

Notarski kandidati.

§ 4.

Za notarske kandidate veljajo naslednja določila:

1. Vojařko službovanje se vřteje v řtiriletno praktično uporabo (§ 6, lit. d, n. r.).

Pripustitev k notarski preskuřnji pa je, ne gledé na druge zakonite zahteve (§ 2 ukaza pravosodnega ministrstva z dne 11. oktobra 1854. l. [drž. zak. řt. 266]), odvisna od dokaza, da se je dejansko dovrřila najmanj enoletna praksa pri notarju.

2. Vřtetje po sprednjih določilih je v prid tudi tistemu, čigar službeno razmerje se je po pozivu na vojařko službovanje razvezalo brez njegove volje in ne vsled disciplinarne razzsodbe.

3. Vojařko službovanje se vřteje do enega leta v prakso, ki se mora dovrřiti, preden se kdo postavi za substituta (§ 119, n. r.).

Ugotovitev pogojev za vřtetje.

§ 5.

Kdor zahteva vřtetje, mora dokazati vojařko službovanje in koliko časa je trajalo.

Vřtetje pri oviri nastopa pravne prakse.

§ 6.

Pravnim praktikantom, ki so se pripustili k pravni praksi, toda so bili s sedanjo vojno

ovirani nastopiti službo, lahko dovoli pravosodno ministrstvo, da se vřteje čas ovire po določilih §§ 2 do 4.

V tem primeru se pa ne sme dovoliti, da se doplačajo prejemki.

Vřtetje časa, ki se ni prebil v vojařkem službovanju.

§ 7.

Pravosodnim čakalcem, ki so bili ovirani opravljati svojo civilno službo iz drugega, s sedanjo vojno danega vzroka nego iz vzroka vojařkega službovanja, more pravosodno ministrstvo dovoliti, da se vřteje čas ovire v mejah §§ 2 do 4.

§ 8.

Čakalcem na sodniřko službo, ki so bili ovirani pravočasno narediti preskuřnjo za sodniřko službo, ker se je od njih zaradi sedanje vojne več zahtevalo v službi ali iz drugega vařnega, s tem danega vzroka, se morejo, ako so dani drugi zakoniti pogoji, dodatno nakazati od dneva po dovrřeni řtiletni pripravljalni službi prejemki uradnika X. činovnega razreda (plača in aktivitetna doklada) kot adjutum, ako naredé preskuřnjo za sodniřko službo v enem letu po odpadu ovire.

Dokazati je oviro in koliko časa je trajala.

Odločbo izda predsedniřtvo viřjega deželnega sodiřča.

Sklepna določila.

§ 9.

Predpisi, ki nasprotujejo tem določilom, izgubijo moč. Neizpremenjene ostanejo pravice do vřtetja, ki so že nastale po zakonu z dne 12. julija 1913. l. (drž. zak. řt. 139).

§ 10.

Ta ukaz dobi moč-takoj.

Hochenburger s r.

269.**Ukaz pravosodnega ministra v po-
razumu z ministrom za notranje
stvari in z ministrom za bogo-
častje in nauk z dne 22. avgusta
1916. l.**

o naznanilu vzprejetja oseb v psihijatriške kli-
nike visokih šol in v opazovalne oddelke bolnic.

Na podstavi § 16, odstavek 3, cesarskega
ukaza z dne 28. junija 1916. l. (drž. zak. št. 207)
(red o preklicu) in na podstavi zakona z dne
30. aprila 1870. l. (drž. zak. št. 68) se ukazuje:

§ 1.

Vodja psihijatriške visokošolske klinike ali
opazovalnega oddelka bolnice mora po ravnateljstvu (vodstvu) zavoda naznaniti neposrednje
okrajnemu sodišču, v čigar okolišju je klinika ali
bolnica, praviloma v 24, najdalje v 48 urah, ako
mogoče, z navedbo bolezni in z navedbo potrdila,
predloženega zanjo, vzprejem vsakega umobolnega,
ki se ni vzprejel na svoje zahtevanje. Prostovoljni
vstop se mora potrditi s pismeno izjavo, podano

pred vodjo in dvema pričama. Izjava se more
vsakčas preklicati.

Čim se bolniku, ki je bil vzprejet na svoje
zahtevanje, omejuje svoboda gibanja ali občevanja
z zunanjim svetom, je tudi gledé takih bolnikov
podati okrajnemu sodišču naznanilo praviloma
v 24, najdalje v 48 urah po pričetku teh omejitev.

§ 2.

Naznanilo se lahko opusti, ako se vzprejeta
oseba v naznanilnem roku odpusti ali oddá
v drug zavod.

§ 3.

Vodja psihijatriške visokošolske klinike ali
opazovalnega oddelka javne bolnice lahko odloži
naznanilo čez rok, ki je določen v § 1, ako se
more pričakovati, da se odpusti vzprejeta oseba
v osmih dneh po vzprejemu. Čim je preteklo osem
dni, se mora vsekakor podati naznanilo, ako se
vzprejeta oseba dotlej ni odpustila ali oddala
v drug zavod.

§ 4.

Ta ukaz dobi moč 1. dne septembra 1916. l.

Hochenburger s. r.

